

отношение; третио, Дончо е познавалъ добре и доспатските и балканските планини, и сѣкога е успѣвалъ да побѣгне и да са скрие. Освѣнъ това, турците биле наплашени твърде много отъ Дончовото юначество. Неговиятъ юнашки подвигъ срѣщо низамите, за когото очевидците разказвале множество невѣроятни нѣща, произвѣлъ на турските заптиета такавъ голѣмъ страхъ, щото ако Дончо да би са показалъ въ лѣкой градъ, то би можалъ да обжрне въ бѣгство цѣлъ баталконъ солдати. Турците са бояле не само отъ неговата сила и юначество, а и отъ нѣкаква си свѣрхестественна сила, която ужъ му помагала въ сичките негови предприятия, т. е. тие вѣрвале, че Дончо и неговата дружина сж дяволе, магесници и т. под. Дълго време Дончо са скривалъ около онзи мостъ, за когото народътъ разказва всевъзможни легенди, и турците вѣрвале, че той има побратимство съ самодивите. — »Ако да му не помагала самодивите, то той не би нощувалъ подъ узун-кюприйскиятъ мостъ,« говорилие тие. Низамите разказвале така сжщо, че куршумите имъ не биле въ сжстояние да го пробиятъ; а саблите и ножовете са пребивале или са затъпяле о неговото тѣло. Сичкото това станало твърдо убѣждение даже и за оние, които пушкале срѣщо него съ своите собственни рѣце. Сѣки изъ тѣхъ билъ готовъ да са закълне, че той би можалъ да убие Донча, ако да не би му помагале неговите посестрими самодиви. Азъ мисла, че ни у една народность не сжществувать толкова суевѣрия, колкото у азиатските мохамеданци. Самата мохамеданска религия не е нищо друго, освѣнъ груби суевѣрия и крайни заблуждения. Турци-